Ο Μ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Ι. ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ.

Τό ἑσπέρας τῆς Τρίτης, 1ης /14ης Μαρτίου 2017, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, προσκεκλημένος ὤν τοῦ κ. Σπυρίδωνος Παππᾶ, πρώην Εὐρωπαϊκοῦ Ἐπιτρόπου, ὡμίλησεν εἰς τήν Ἑλληνικήν ὁμογένειαν Βρυξελλῶν εἰς τήν αἴθουσαν τῆς Ἀργοῦς Argo / Le Châtelain μέ θέμα «Ἡ συνάντηση τῶν πολιτισμῶν στά Ἱεροσόλυμα καί ὁ ρόλος τῆς Ὀρθοδοξίας μέ ἐπίκεντρο τήν ἀποκατάσταση τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου», ὑπογραμμίζων εἰς τήν ὁμιλίαν του αὐτήν τό πολύπτυχον καί πολύπλοκον τοῦ ἔργου τούτου ἐξ ἐπόψεως καθαρῶς τεχνικῆς καί ὅτι παρά ταῦτα τοῦτο ἐπετελέσθη χάρις εἰς τήν ἐπιστημονικήν μελέτην τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου (Ε.Μ.Π.), καί χάριν εἰς τόν συντονισμόν τῆς καθηγητρίας κ. Ἀντωνίας Μοροπούλου καί εἰς τήν συμφωνίαν τῶν Τριῶν Μειζόνων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων. Τό ἔργον τοῦτο ἐκπέμπει μήνυμα συνδιαλλαγῆς, συμφιλιώσεως καί συνεργασίας τοῦ εἰς αὐτό ταφέντος καί ἐξ αὐτοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὑποδεχόμενος ὁ κ. Παππᾶς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων καί τήν καθηγήτριαν κ. Μοροπούλου εἶπεν ὅτι χαίρεται ἰδιαιτέρως σήμερον, νά ὑποδέχηται τούτους εἰς τήν Ἀργώ/ Argo, ἡ ὁποία εἶναι κιβωτός ἀρχῶν, κέντρον τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀξιῶν. Ἡ Εὐρωπαϊκή Ἕνωσις ἔχει δύο πυλῶνας, τόν Ἑλληνορωμαϊκόν πολιτισμόν καί τόν Ἑλληνοχριστιανικόν πολιτισμόν. Εἰς τήν Εὐρωπαϊκήν Ἕνωσιν οἱ πολῖται ζοῦν εἰς μίαν συμβίωσιν πολιτιστικήν εἰς μίαν παγκοσμιοποιημένην κοινωνίαν.

Ὁ Μακαριώτατος εὐχαριστῶν διά τήν ὑποδοχήν τόν κ. Παππᾶν, ὑπεγράμμισεν ὅτι ὁ Πανάγιος Τάφος εἶναι ἡ καρδιά τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς Ρωμηοσύνης. Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εἶναι πηγή Χριστιανικοῦ μηνύματος. Πρῶτος Ἱεράρχης τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἶναι ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος. Τό Πατριαρχεῖον διατηρεῖ τά Προσκυνήματα ὡς τόπους λατρείας εἰς τόν χῶρον τῆς Ἁγίας Γῆς ἡ ὁποία εἶναι χῶρος συνυπάρξεως καί συγκρούσεως Ἰουδαϊσμοῦ καί Ἰσλάμ. Ἡ Ἱερουσαλήμ ἔχει τό ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν νά ἔχῃ ποτισθῆ μέ τό αἷμα τῶν προφητῶν καί δή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι ἁγία διά τάς Τρεῖς Μονοθεϊστικάς θρησκείας. Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διαδραματίζει ἔργον οὐχί μόνον θρησκευτικόν, ἀλλά καί πολιτιστικόν καί πολιτικόν, ὡς ρυθμιστικός παράγων τοῦ καθεστῶτος τῶν Ἱεροσολύμων. Τό καθεστώς τῶν Ἱεροσολύμων, ὅπως γνωρίζομεν, εἶναι corpus separatum. Μετά τό 638 μ.Χ. τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἔχει ἀναλάβει ἔργον ἐθναρχικόν μέ τήν συνθήκην μεταξύ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἁγίου Σωφρονίου καί τοῦ Χαλίφου Ὁμάρ Χατάμπ. Τό γένος τῶν Ρωμαίων ἦτο ἀρωγός τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων. Καρπός τῆς ἀρωγῆς αὐτῆς εἶναι ἡ προσκυνηματική καί ἡ ὑλική περιουσία τοῦ Πατριαρχείου. Ὁ Πανάγιος Τάφος εἶναι ἡ κορωνίς τῶν προσκυνημάτων καί τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καυχᾶται δι᾽ αὐτά τῇ ἐν Χριστῷ καυχήσει τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Εἰς ἡμᾶς ἐπέτρεψεν ὁ θεός νά ἀνακαινίσωμεν τό Ἅγιον

Κουβούκλιον. Οἱ Ἁγιοταφῖται ἐπροστάτευσαν διά θυσιῶν, κόπων, μόχθων ἀλλά καί χρήματος τά Πανάγια Προσκυνήματα, ἀλλά καί διά θυσιῶν αἵματος, ὡς συνέβη προσφάτως μέ τόν Ἅγιον Φιλούμενον, μαρτυρήσαντα εἰς τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καί μέ τόν ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ Ἀρχιμανδρίτην Γερμανόν, δολοφονηθέντα εἰς τήν περιοχήν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ.

Ὁ Πανάγιος Τάφος εἶναι οἰκουμενικός τόπος. Ὁ Ἀναστάς Χριστός ἀνέλαβε κοινήν ἀνθρωπίνην φύσιν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι σεσωσμένοι δυνάμει. Ἀποστολήν ἡμῶν εἶναι τό μήνυμα τῆς συνδιαλλαγῆς καί τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως. Ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος ὁ Φιλόσοφος καί μάρτυς, καταγόμενος ἐκ Νεαπόλεως τῆς Σαμαρείας κάμνει λόγον διά τόν «σπερματικόν λόγον», ὁ ὁποῖος ὑπάρχει εἰς κάθε ἄνθρωπον. Εὐχαριστοῦμεν τόν Πρόεδρον καί τά μέλη τῆς «Ἀργώ» /Argo διά τό Συμπόσιον τοῦτο, λίαν σημαντικόν διά τόν ἑλληνισμόν καί τήν Ὀρθοδοξίαν. Ὁ Χριστιανισμός διαφυλάττει τήν πνευματικήν καί βιολογικήν ὀντότητα τοῦ ἀνθρώπου. Ταύτην τήν ταυτότητα προβάλλει σήμερον καί τό ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἁγίου Τάφου.

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ἡ καθηγήτρια τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου κ. Ἀντωνία Μοροπούλου καί ἐπαρουσίασε κυρίως τεχνικῶς τό ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Παναγίου Τάφου, λέγουσα ὅτι τό ἔργον τοῦτο συνέδεσε τά προηγούμενα δομικά στοιχεῖα, ὅπως συνέδεσε ταῦτα ὁ Κομνηνός. (Ὁ Κομνηνός δέν κατέστρεψε τά προϋπάρξαντα στοιχεῖα). Συνέδεσε τά Βυζαντινά καί τά Σταυροφοριακά στοιχεῖα καί ἐπί τούτων ἀνήγειρε τό ὑπάρχον σήμερον Κουβούκλιον. Τό Κουβούκλιον εἶχεν ὑποστῆ δομικάς παραμορφώσεις. «Διά τοῦτο», εἶπεν ἡ κα Μοροπούλου, «ἡ ἐντολοδόχος Ἀγγλική Κυβέρνησις τό 1947 ἐτοποθέτησε στερεωτικάς σιδηράς κολώνας πέριξ αὐτοῦ, τάς ὁποίας μετά τό γενόμενον ἔργον τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ Κουβουκλίου ἤδη ἔχομεν ἀφαιρέσει. Τό ἐγχείρημα τοῦτο τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου ἦτο ἐργῶδες, καθ᾽ ὅτι ἔπρεπε νά ἀποσυναρμολογήσωμεν τάς πέτρας, νά τάς ἀριθμήσωμεν καί νά τάς συντηρήσωμεν εἰς τόν χῶρον τῆς γαλαρίας τῶν Φραγκισκανῶν καί νά τάς ἐπανατοποθετήσωμεν. Τό ἔργον τοῦτο ὁλοκληρώνεται χάρις εἰς τάς δωρεάς εὐσεβῶν δωρητῶν καί χάρις εἰς τήν δωρεάν τοῦ World Monument Funder, τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰορδανίας ἐξοχωτάτου Ἀμπντάλλα Β΄ καί ἄλλων».

«Διαρκουσῶν τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐπί ἑξήκοντα ὥρας ἔμεινεν ἀνοικτός ὁ Τάφος τοῦ Κυρίου διά τήν στερέωσίν του. Μέ τό ἔργον τοῦτο ἐπαναφέραμεν τήν καθετότητα τῶν πεσσῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἰσχυράν κλίσιν. Ἀποσύραντες τώρα τόν στερεωτικόν κλωβόν εὑρήκαμεν στοιβάδας χωμάτων, τάς ὁποίας εἶχε διατηρήσει ὁ Κομνηνός καί διετηρήσαμεν καί ἡμεῖς. Ὁ Κομνηνός δέν ἐγκρέμισε τά προϋπάρξαντα δομικά στοιχεῖα, ἀλλά ἐπ᾽ αὐτῶν ἀνήγειρε τό Κουβούκλιον τοῦ 1809. Ἡ κάτω πλάξ τοῦ Τάφου τοῦ Κυρίου εἶναι Κωνσταντίνεια, ἡ ἐπάνω εἶναι Σταυροφοριακή. Ἀνοίξαμεν παράθυρον ἐσωτερικόν κεκλεισμένον δι᾽ ὑάλου, διά νά γίνῃ θεατός ὁ ἐσωτερικός βράχος. Ἀνεκαλύψαμεν τοιχογραφίας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν κεκαλυμμέναι καί ἄγνωστοι. Ἀνεκαλύψαμεν τόν σταυρόν τῆς κορυφῆς τοῦ Κουβουκλίου τοῦ Κάλφα Κομνηνοῦ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ 1809, τόν ὁποῖον ἐπανατοποθετήσαμε. Ἐξησφαλίσαμεν τήν ἀειφορίαν τοῦ μνημείου. Ἐλήφθη πρόνοια διά νά προστατεύηται τό μνημεῖον ἀπό τά ὄμβρια ὕδατα καί ἀπό τάς εἰσερχομένας πολλάς περιστεράς. Τό Κουβούκλιον εἰς τόν χῶρον τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Λίθου τοῦ Ἀγγέλου εἶναι στερεωμένον δυστυχῶς ἐπάνω εἰς μεῖγμα προσχωματικοῦ ὑλικοῦ, διότι ἔχουν γίνει αὐθαίρετοι ἀνασκαφαί, μέ κίνδυνον καθιζήσεως τοῦ Κουβουκλίου εἰς τό σημεῖον αὐτό. Τό μνημεῖον χρειάζεται ἐξαεριστικόν καί ἀφυγραντικόν σύστημα καί στερέωσιν τοῦ δαπέδου. Δι᾽ ὅλα ταῦτα ἀπαιτεῖται ἐπιτηρητική ἐργασία τοῦ

Ε.Μ.Π. (monitoring) διά μίαν 5ετίαν τουλάχιστον».

«Μέ τό ἔργον τοῦτο ὁ Πανάγιος Τάφος ἐξακολουθεῖ νά παραμένῃ κέντρον Οἰκουμενικόν διά τούς προσκυνητάς καί νά μεταδίδῃ τό μήνυμα τῆς συνδιαλλαγῆς καί τῆς εἰρήνης διά τούς Χριστιανούς προσκυνητάς, τούς ἐπισκέπτας ὀπαδούς ἄλλων θρησκευμάτων, τούς κατοίκους τῆς Μέσης Ἀνατολῆς τήν ἀνθρωπότητα ὅλην».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.